

Hüzün Bakışlı Kaptan

– GürhanGürses · 06 Mart 2013

Ne diye yoksun şimdi aklım almıyor, neden yoksun? Bu bir isyandır bu resttir bir itirazdır. Kalbin taştan mı senin, benimkisi yaştan!

Niye yoksun niye? Anlayamıyorum bir türlü.

Ben Kaptanlığı sende bıraktım be! Sen ela renklerde dolanan sevgili! Kahrında ecrinde uzak bana şimdi! Damla damla gözlerime dolan sevgili! Gözlerinde yerim yok mu artık? Yüreğinde yerim yok mu şimdi? Düşünemiyorum artık iflas etmiş gibiyim. Hep karalardayım, hüznülerdeyim. Sevmiyor değilim hani şakası bile korkunç! Ömrüm yettiğince, kanım aktığına, yaşım kurduğuna... Daha söyleyeyim mi, daha abartayım mı?

Duyularım kökten yitmiş gitmiş, kalbim çürümeye yüz tutmuş. Kimse sen değil kimse sen olamıyor. Ruhum benimseyemiyor hiçbir kimseyi, herkeste seni arıyorum bulamıyorum bir türlü. Çarşıda pazarda seni hatırlatan her şeyde, bir papatyada, bir ela şehirde, bir hüznülü hikâyede, bir sinema filminde, aşklarda meşklerde... Bulamıyorum bir türlü seni!

Bin türlü derde salıyorum kendimi. Seç beğen al; mutsuz, huzursuz, umutsuz. Tak takıştır sür sürüştür; aşksız, meşksiz, sensiz. Halimi böyle uluorta beyan ediyorum bilesin diye, göresin diye.

Sende kendimi buluyordum, sende huzur buluyordum. Yokum artık kimsede! Düşün herkes yüreğinden beni. Silsin telefonundan, rehberinden atsın. Sevmiyorum senin dışında hiç kimseyi. Saymıyorum senin dışında hiçbir Allah'ın kulunu! Sende kalmış sevme yetim, sende kalmış hüviyetim.

Kafamın içi büyükşehir kalabalığı... Yüreğimin orta yeri mezra yalnızlığı...

Kahr dolu saatler çalışıyor durmadan. Beynim sensizliğe vuruyor her an, ölüyorum inan, yaşıyorum yalan! Kendimde değilim.

Anonlar yapılıyor hoparlörlerde Kaptan aranıyor diye. Gözleri hüzünden bir okyanus sözleri ateşten bir fanus, özü sus pus! Tarifimi böyle yapıyorlar; acının yüzüyüm, hüznün resmi... Gözyaşıyım terk edilen kalplerde. Kapı dışarı edilen aşklarda, çekilecek olan işkencelerde elebaşyım. Bütün terk edilmişlerin tek taşıyım. Nişanıyım hüznün, taşıyıyım gözyaşlarının.

Kaptanlıktan istifa ediyorum. Aşkından düş beni, ömründen. Ölürsem eğer, gözüm açık gitmesin. Seni sevdiğimi bilesin istedim. Nasıl sevdiğimi göresin istedim.

Yaşanmış olan Kaptan hikâyesinin son dizeleridir bu satırlar. Son gözyaşlarıdır bunlar, gel sevgili gel! Batan bir aşkın son çırpınışlarıdır, al sevgili al! Artık içten içe akacak yaşlar, sözler içten içe yazılacak! Şiirler bir ağıt havasında mazmundan mazmuna yansıyacak. Görünürde her şey güzel olacak ama derunda yaşlar akacak.

Bir yaşanmış hikâyenin son kahramanıdır Kaptan! Düştüğü aşkın geniş zaman kahramanıdır Kaptan! Herkes âşık olabilir ama kimse Kaptan olamaz asla!

Elveda Kaptan, elveda son kez! Gidiyorsun demek, aşk sende gitmek demektir biliyorum. Kaptan, Kaptanım derdi ya ol afet biliyorum için yine cız edecek. Yine cız edecek için, kalbin cız edecek yine yazık!